

Equitat, recursos i futur

«La batalla per un futur digne s'està jugant i no abandonarem la partida fins a guanyar-la»

La situació derivada del Covid-19 ha desencadenat una crisi en un sentit molt ampli: sanitària, econòmica, d'habitatge, de cures? I també una crisi educativa. Aquesta situació no ens ve de nou, sinó el resultat d'anys de retallades, privatització i mercantilització dels serveis públics.

Per això mateix, ens cal una mirada llarga i propostes concretes per afrontar l'avui, que indubtablement marcarà el demà. Perquè d'aquesta ens en sortirem, però en funció d'allò que fem i decidim ara, tindrem una societat millor i més justa o continuarem pitjor que mai. Sens dubte, l'organització i la lluita seran clau per garantir el dret a l'educació, però per sobre de tot ens calen urgentment equitat, recursos i futur.

Hem de vetllar per l'equitat, perquè no tothom parteix del mateix punt i segueixen existint moltes desigualtats entre estudiants per raons socioeconòmiques. No podem obviar les diferències de recursos entre els centres públics i els privats o concertats, que han començat a avançar temari. Tampoc les estudiants que han de compaginar estudis i feina o estudis i tasques de cures, que no són poques. O garantim una situació equitativa o estarem reproduint i perpetuant desigualtats.

Convé garantir que totes les estudiants disposin de recursos suficients. L'accés als recursos materials també té un biaix de classe, l'anomenada escletxa digital: no totes les estudiants tenen ordinadors propis, la capacitat o les eines necessàries per a dur a terme la seva tasca o una bona connexió a Internet. La fibra òptica encara no ha arribat a diverses parts del territori. Aquest fet s'agreuja amb les biblioteques i llibreries tancades, car no podem accedir als llibres i manuals necessaris per seguir correctament amb el curs. Per aquests motius, cal l'accés gratuït al material i les bases de dades de les editorials, garantir préstecs de material i d'ordinadors per a qui ho necessiti o generar contingut i contacte entre professor-estudiant a través del telèfon.

No podem permetre que aquesta crisi marqui el nostre futur, no volem ni podem ser la generació marcada, perquè no en som culpables. Ens cal una garantia de futur, de poder continuar endavant. I per continuar hem de fer d'aquesta crisi una oportunitat per enfortir-nos, organitzar-nos i acabar d'una vegada per totes amb les desigualtats. La batalla per un futur digne s'està jugant i no abandonarem la partida fins a guanyar-la!